UNIVERSITY OF MANITOBA LIBRARY

Några bilder ur livet på landet

Några korta skildringar om folket vid Battle River samt något om mina erfarenheter som dräng. På tjugofem år — från vildmark till kultur och välstånd! Hur underbart!

BREV TILL S. C. T. FRÅN ADOLF BACKMAN.

Från Camrose går vägen genom ett flat farmland. Icke sällt och trädlöst, icke präriens för nordbon gränsande ödemarkighet. En naturskön trakt med stigande höjder vid horizonten, böljande skördefält i dalgångarna och yttersvenska grupper av poppel strödda här och där. Över det hela en vacker dag med sol, prärienes klare sky — en benådad trakt för dem som lova här.

Så går vägen plötsligt nedför genom branta raviner och vi passera Battle River. Som en sträng av silver glimmar det lilla vattendraget här och där i dalsänkan, omsluten buskar och löv. "Forden" arbetar tappert i stigningen, och vi rusa åter ut över vägar fästa gyllene skördefält, då vi nått över ravinens sista motstånd. Så äro vi omsider vid målet. Farmaren heter Flint, är genuin amerikanare, född i Kalifornien och en old timer i ordets bästa mening. Hans farm ligger fyra mil från järnvägsstationen i New Normay.

Det är morgon dagen efter. Klockan har just passerat fem, och solen förgyller en gammal tavla på väggen mitt emot fönstret. Utifrån gården höres någon sjunga. Det är Flint själv, 73 år gammal, men obruten till kropp och själ. "En jäkla karl att arbeta för", hade man sagt oss i New Norway, under gårdagens visit där. Ja, vi få väl se. Man klär sig och går ut i den härliga morgonluften. Flint ger sina grisar föda. En massa av dem. Jag räknar till 300 innan jag tappar bort mig i skocken. En ko sätter huvudet över "fenset" och rålar trånande bort till huset. En hund reser sig vid stallväggen och sträcker sig, i välbehagligt rysande i den närmande solen. Från skorstenen stiger en rökpelare mot skyn. Det är morgon på farmen.

Har du arbetat på farm förut? säger Flint. — Ja, åtminstone vad harvestarbete beträffar, blir svaret. Vi ackordera om priset och komma överens om 35 cents pr acre för skyning.

Skörden går ej över 25 bushels på acres av vete, säger Flint. Vi äro två och vi stacka hans 320 acres på tre veckor. "Pretty good" — menar Flint och ger oss vår check. Vi ha "gjort" nära fyra dollar om dagen, utan "boarden.." Vi ta avsked av Flint, med ömsesidig aktning. Flint berättar senare för en svensk snickare, att haft "två bra svenska pojkar", i arbete denna höst.

— — — —

Från Flint gå vi till Meyer, från Meyer till Upshaw och därifrån till Williams. Infödda amerikanare alltsammans. Bra karlar också att arbeta för. New Norway är ett bördigt settlement med välsituerat folk. — Vid denna tidpunkt möter jag av en slump Carl Effert. Han är smålänning till börden och farmare i Wetaskiwindistriktet. Jag hyrde nu till honom under tröskan och kom så över till Duhamel. I detta distrikt bo en del svenskar samt många tyskar. På andra sidan Battle River ligger det svenska settlementet New Sweden, men som jag för en tid sedan såg settlementets historia relaterad i S. C. T., kan jag denna gång inskränka mig till några skildringar från Heylands skoldistrikt i Duhamel.

— — — —

Carl Effert är född i Kråkhults församling i Jönköpings län i Småland år 1882 och kom till Canada den 6 okt. 1900. Han är sedan 1917 förenad i äktenskap med mrs Selma Edlund, dotter till mr Jonas Edlund. Wetaskiwin. När Carl Effert för tjugofem år sedan anlände till Wetaskiwin, voro de nu uppodlade och kultiverade nejderna i stort sett en ödemark. Wetaskiwin var en liten obetydlig by, där han höll på att drunkna i vårflödet. Arbete för andra fanns lika litet som pengar i denna trakter den tiden. Men Efferts far hade gått före honom och den övriga familjen hit till landet och öppnat ett homestead i New Sweden. En liten koja av timmer och med väggfasta sängar o. bänkar var det nya hem, som stod redo, då familjen kom. Det var hårda tider, men den småländska viljan fanns hos familjens samtliga medlemmar. Efter några års vistelse här startade Carl Effert med egen tröskrigg i hemorten, och senare fortsatte han denna verksamhet ute på den öppna prärien. År 1910 började E. sin nuvarande verksamhet som farmare och äger för närvarande en halv sektion land. Årets skörd var i förhållande till 1924 års generella resultat tämligen god i dessa trakter. Svenskarna i Duhamel kunde i regel räkna sin skörd till 25—35 bushel av vete. Effert lyckades för sin del uppnå ett resultat av 32 bushel pr acre. Carl Effert har ej lämnat några släktingar efter sig i gamla Sverige, men han skall i alla fall i sinom tid göra en tripp över Atlanten till sin hemby i Småland. Han hade en gång i tiden några ungdomsvänner, som han sedan många år tillbaka förlorat alla förbindelser med, men som han ännu en gång skulle vilja se. Om dessa rader når någon av dem, så ber han dem sända honom en hälsning. Ett brev kan adresseras till denna tidning. En av hans forna vänner, Karl Alfred Johanson, uppväxt i Kråkshult, väntar han säkert en hälsning ifrån.

— — — —

Ch. A. Johnson är en annan smålänning, som haft framgång i detta land, tack vare en okuvlig vilja, gott huvud och god arbetsförmåga. Johnson kom till Canada 1892. I Sverige var han smed till yrket, och de första åren av hans vistelse här blev det att smida för C. P. R. År 1897 tog han emellertid ett homestead och köpte en del kreatur för sina besparingar. Han äger nu 800 acres skuldfritt land och byggde för flera år sedan ett gediget hem, där han nu bland sina präktiga barn och med sin hustru vid sin sida kan motse framtid och ålder med lugn och ro. Johanson är född 1879 i Barkaryd i Småland. Mrs Johnson är norrlänning, född i Skön i Medelpad. Johnson är en man intresserad av sin tids problem och står ej främmande inför politiken, där han har en radikal ståndpunkt i likhet med de flesta andra farmare i detta distrikt. Han innehar en hel del förtroendeuppdrag inom distriktet och har "spent" mycken tid för det allmännas bästa på sin plats.

— — — —

Frank W. Johnson är även han smålänning och född i Nye socken i Jönköpings län. "Han såg dagens ljus första gången på torpet därhemma i det året 1870," — för att tala på gammalsvenska. Kom till Staterna 1892, där han arbetade på jordbruk, till dess han för 13 år sedan slog sig ned i Canada. Han har en kvart land här och en kvart i Czar. Är sedan sjutton år tillbaka förenad i äktenskap med sin hustru Jenny, som är tyska till börden. Makarna ha sex barn. "Frank" är en trevlig själ, med något av sin småländske landsman Albert Engströms humör över sin person. (Du kan övertyga världen därom, Frank, om du vill. Berätta endast historien om "Blåsaren," å ja vonnar . . .) Frank Johnson är därtill en av dessa människor, som varken bekymmer eller är bitta på. Känslolös för köld och snö, har man sett Frank i farten, då andra bänkat sig omkring kaminen.

— — — —

Emil Carlson är född i Locken, Kalmar län i Småland och alltså den fjärde i denna gamling smålänningar. Han reste till Amerika 1905, och efter att ha sett landet från öst till väst, från New York till San Francisco, arbetat i 22 stater osv., så gifte han sig äntligen och slog sig på farmning. Efter några års lyckosam farmning i Stategrun reste han 1912 över gränsen och slog sig ned här. Han arrenderar en farm. Hustrun Carolina är född i Seffle i Värmland år 1889. Hon kom till Amerika 1905, närmare bestämt till Boston. Makarne ha fem barn.

— — — —

Frank Danielson är född 1861 i Ryssby, Kalmar län i Småland. Han kom till staterna direkt från hembygden år 1891 och gick över gränsen till Canada år 1898. I Sverige var Danielson skomakare till yrket. I staterna var han garvare, och i Canada nådde han sin egentliga bestämmelse i och med sin uppgift som jordbrukare. Mrs Amanda Charlotte Danielson är född i Högsby, Kalmar län, år 1863. Makarne ha två barn, sönerna Charley och Edvin. Charley är förman i C. P. R.:s tjänst och har sin verksamhet i B. C., och Edvin är hemma på farmen. De båda gamla tillhöra dessa människor, som få på sin lott att vara "evigt unga." De kunna även taga ålderdomen med ro. De ha sin goda farm i mönstergillt skick, och sonen Elvin sköter farmningen på ett berömligt sätt.

— — — —

Efter denna samling smålänningar kunna vi presentera en skåning, mr Oskar Grönvall. Född i Allerum 1874, lämnade Grönvall Sverige redan 1889 för att söka sin framtid i främmande land. Efter skilda öden kom Grönvall 1906 till Canada och slog sig ned i Wetaskiwin, där han sysslade med litet av varje under några år. Han har nu ¾ sektion land, väl skött och väl bebyggt. Grönvall är i äktenskap förenad med mrs Emma Math. Carlson.

— — — —

Charles Lindholm är född i Lannäs Säby, Östergötland, 1882 och var i hemlandet maskinarbetare. Han arbetade bland andra platser även vid Motalaverken. Lindholm kom över till Amerika 1902 och har mest sedan ägnat sig åt jordbruk. Från Bassano i södra Alberta kom Lindholm 1922 till dessa trakter, vilka han förklarar vara idealiska för farmning. Hustrun Anna är född i Sundsvall och tillhör en i staden mycket välkänd familj. Makarne ha fe mbarn, tre flickor och två pojkar. (Vi åto den "första lutfisken" i deras trevliga hem strax före jul; vilket vi meddela men tanke på pensionerade stationsmästaren Lindholm i Granås, Sverige, och den glädje, en sådan hälsning kan bereda honom genom pressen.) Utom sin far i järnvägens tjänst har Lindholm en bror, som är stationsskrivare i Messjö. Lindholm är mycket nöjd med sin vistelse i Canada och ansåg, att S. C. T. som sammanhållande organ bland svenskarna i detta land hade en stor mission att fylla.

— — — —

Till sist kommer jag till Emil Hagström, den man, som egentligen skulle talat först på en intervju som denna. Men på grund av otjänlig väderlek kom jag aldrig i tillfälle att komma över till Hagström under min senare vistelse i dessa trakter. Hagström är, om jag ej missminner mig, den förste svenske settlaren i trakten. Han gjorde för något år sedan en tripp till Sverige, och han förklarade för mig vid ett sammanträffande, att Sverige gjort väldiga framsteg i alla avseenden, sedan han en gång i tiden lämnade landet. Hagström har "gjort det bra" i Canada och kan sägas vara en av dem, som äro "herre till sitt." Belåst, vaken och politiskt radikal är Hagström en person med intresse över. (Hälsningar Hagström!)

— — — — —

Wetaskiwins omnejd är ett fint farmdistrikt. Jorden är god, och klimatet det bästa tänkbara. Kommunikationerna likaså. Järnvägsbanor i alla riktningar. Flera tåg dagligen in till Edmonton från Wetaskiwin. Som de olika settlementens föregående öden förut äro relaterade, är det icke nödvändigt att här återupprepa något i den stilen. — Många av våra landsmän ha skapat sig hem och härd här från en ringa början till en många gånger välsituerad ställning. Det är helt enkelt en underbar utveckling, som ligger under sista kvartseklets arbete i dessa nejder. På tjugofem år — från vildmark till kultur och välstånd! Jag förstår dessa människor, då de tala med värme om sitt nya fosterland Canada. De ha vunnit hem, härd och en social ställning ur denna vildmark, som nu är en vacker och kultiverad landsbygd.

— — — —

Det är en morgon i slutet på oktober — en svalt morgon med strålande sol och blar sky. Här och där stiger en rökpelare i höjden. Här och där en traktors rappa smällande, ackompagnerad av en ångmaskins regelbundna pistongslag. In och ut, till o. från tröskverket går lass på lass av årets skörd. Mot middagstiden kulminerar solvärmen. Grönvall svettas och svär på skånska och engelska, då maskinen krånglar. Vi andra tycka det är all rigt, då det stoppar — åtminstone för en stund. Men så övervinner Grönvall krånglet igen och skiner av belåtenhet, då han ser våra svettiga ansträngningar att hålla separatorn i full matning. Dagen går, och solen sjunker i väster. En flock änder slå i närmaste slo. Deras vingar glänsa som silver i aftonsolens strålar. Så sjunker solskivan ned bakom höjderna i väster och natten tågar fram ur dalar och raviner.

— — — —

Dag efter dag med solsken och högönskligt tröskväder. Men så en morgon är det slut. Den första snöstormen. Skylarna sticka upp ur snödrivorna som vittnen från en sjunkande värld. — Efter ett par veckors väntan är det tröskvädret igen. Det sista av skörden kommer under tak. Dagarna gå, och vintern kommer på allvar. Termometern visar "60 below" i Wetaskiwin. Då sitta vi inne i värmen och berätta historier. Carl Effert överträffar sig själv. Charles Landahl är med, trevlig och intressant. Dagarna gå, och vi komma till julen. Julafionen rösa vi över till mr Jonas Edlund. Mrs Edlund är beredd. Hon bjuder på ett julbord, som med ens försätter oss i julstämning. Och julen firas i Edlunds hem med en gemyt, som jag hittills ej mött i Canada. Med hälsningar och tack till folket vid Battle River säter jag härmed punkt.

Till vänster Ch. A. Johnsons och till höger Carl Efferts hus.

FARMING I BRITISH COLUMBIA på land tillgängligt längs Pacific Great Eastern järnvägen erbjuder exceptionella möjligheter för prospektiva settlare. Denna områdes läro direktiß lämpade för blandad farmning och mejeridrift. Klimatiska förhållanden äro ideala. Mustyckade skördar äro skördade. Endast en liten del av British Columbia är lämplig för farmning, vilken en stadig marknad finnes till tillfredsställd. Skolor i denna distrikt äro stabiliserade av undervisningsdepartementet, där det finnes ett minimum av tio barn i skoldistrikt. Transportering i lägre priser för halva priset till dem, som komma till sitt nya hem det. Priserna varierar från $5 till $10 per acre med undantag av ett fåtal, som äro mycket värdefulla på kusten och B. C. Work, Pacific Great Eastern Railway, Vancouver, British Columbia, Canada.

EXCEMA

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen åtager sig dock intet moraliskt ansvar för i denna skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på ena sidan av pappret och med bläck. 2. Skriv så tydligt och kortfattat som på nak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande.

REDAKTIONEN.

ERKÄNNANDE AV S. C. T.

Av meddelande i Svenska Canada Tidningen se vi, att Andrew Hagström har bref att hämta på Ert kontor. Vi skulle vara så tacksamma, om Ni ville befordra det vidare till Minto Hotel, Port Arthur, Ont. På samma gång passa vi på tillfället att tacka för all hjälpsamhet och all tjänstvillighet, som kommer främlingar och nykomlingar till del från Eder sida. Även tacka vi för S.C.T., som blivit vår mest intressanta och efterlängtade tidning. Hägkningsfullt,

Olov Hagström.

Hälla, Leksand, Sverige.

Vi ha redan befordrat sagda brev, liksom vi så efter posten för en hel del andra nykomlingar samt för övrigt stå dem bi med råd och dåd, så långt vi kunna. Vi äro tacksamma för de erkännande orden för det lilla vi kunnat göra för våra nykomna landsmän.—Red.

FRÅN WADENA, SASK.

Wadena Forumklubb, nyligen samlad till ordinarie möte hos Ejnar Erikson, beslöt att på det kraftigaste protestera emot, att någon som helst propaganda föres över i Europa för att hitlocka emigranter under nuvarande förhållanden, när större delen av Canadas skörd i år är under medelmåttan samt på många ställen totalt felslagen och tusentals arbetslösa gå omkring utan att erhålla något arbete. Därför bör regeringen se till, att arbete beredes först dem, som äro här, samt hjälpa de farmare, vilka i år blevo utan skörd, att få arbete.

John L. Johnson, E. Thorell,
Resolutionskomité.

— — —

Sagda brev, daterat den 31 nov., funno vi, då vi övertogo redaktionen vid jultiden. Samtidigt kungjordes ock ett annat Forum-möte, men detta är nu för sent att pålysa. Vill i sammanhang härmed uppmana Forumklubbarna samt f. d. Forum-prenumeranter att till oss insända notiser om sina möten, så att de kunna bliva kungjorda, samt om annat som händer och sker på deras ort.—Redaktionen.

FRÅN BUFORD, ALTA.

Nu, när jag insänder betalning för tidningen, vill jag skriva några få ord. Vi ha haft jul och firat födelsen av judarnas konung, och detta har varit en milstolpe för väriden en lång tid. Men har man lagt märke till, att Israel skulle få vänta länge på sin konung, och han blir nästa milstolpe, och hans kommande beror på hur fort väriden mognar för världsfred, ty han skall vara nazareernas överhuvud. Han skall bortta döden från slagfälten, och ingen gråt blir mer över de fallna. Hur länge skola folken vältra sig i blod och tårar, då en gemensam lagstiftning kan frälsa dem från det mest djävulska liv, som går att uttänka? Ha vi tillägnat oss något av kärlekens makt, och kunna vi bryta de fjättrar, som satans makter på jorden bundit oss med? Kunna vi komma till klarhet om, att brodermord är en skam för civiliserat folk, då kunna vi börja ropa: Skäms, ni som styra världen i krig! Ni är av den fadren djävulen, ty han var en mandråpare. Nu får jag tillönska eder alla ett gott nytt år! Hoppas, att Ordet Fritt blir livligare och friare och lärorikt. Vänligen,

K. R. Jansson.

FRÅN ANNIEHELD, SASK.

Härmed insänder jag min subskription jämte några rader från sandkullarna söder om Moose Jaw. Landet har genomgått stora förändringar de sista femton åren på grund av vind och torka. Farmarena, en gång välmående och välbergade, äro i dessa dagar sörjande och undrande, liksom Jerusalems profeter. Somliga tro, att det är liksom med Sodom och Gomorra, nämligen ett straff för förflutna synder, under det att andra mera utvecklade säga, att vi måste bruka jorden enligt annan metod. Dessa ha allaredan börjat odla maja, vilket är till alias beätenhet.

Befolkningen här består av skåningar, hallänningar samt en och annan dalmas med ty åtföljande dalkulla. En svensk lutherisk kyrka existerar även, fast den likt så många andra kyrkor synes gå sin undergång till möten.

Bland tidningar finnes Svenska Canada Tidningen först och främst. Den fick här ett allmänt erkännande för den hälning den tog beträffande Mr Brown, då han var "down and out."

Vad föreningar beträffar, är det bra att ha sådana, men för många av dem är såsom ogräset i vetet och kväver det goda. Men här i Annieheld ha vi endast två sorters folk, ty svenskarna på sandkullarna äro av den gamla stammen samt karaktärsfasta och gästvänliga.

Olof Peterson.

FRÅN STOCKHOLM, SASK.

En god fortsättning på det nya året tillönskas hela personalen! Tack för det gångna året, och jag hoppas, att tidningen kommer lika regelbundet det kommande året som tillförne.

Ja, nu ha både jul och nyår gått, och ingenting trevligt har försiggått här i krokarna, säger ni. A jo, var säker på det! På juldagsafton hade vi en julfäst med gott program, och sedan fingo vi äpplen samt stora påsar med karameller. På måndagen efter hade vi syauktion, som inbringade över $120. Litet, säger ni — å nej, det var inte så litet. Det är inte alla här runt, som äro med varken för att arbeta eller köpa, så det var ganska bra i dessa tider. På nyårsafton samlades vi i kyrkans undervåning samt hade supé för 50c, men resultatet har jag inte hört. Så hade vi ett gott program att lyssna till uppe i kyrkan, tills det blev tid att ringa in det nya året.

Så ni ser, att vi försöka följa med tiden så gott vi kunna. Ursäkta, att jag skriver om sådant, som varken hör till min profession (som ni väl kan se) eller för vilket jag ej har fallenhet. Men när jag ändå skulle sända in $2 för detta år, så ville jag låta er veta, att vi må bra. Hoppas varenda läsare av denna tidning gör detsamma.

Tack för hågkomsten och välkommen tillbaka igen, mr Remidav, som redaktör!

Mor Olson.

Tack för det vänliga brevet, och välkommen tillbaka igen!—Red.

SÅ SKALL DET LÅTA!

Vi publicera härnedan utan att angiva ort eller namn ett brev, som vi för en tid sedan erhöll från en av våra prenumeranter. Innan vi överlämna ordet till skribenten, vilja vi framhålla, att vi i dylika fall gärna lämna tidningen på kredit för en tid. Brevet talar för övrigt för sig självt samt är av följande lydelse:

"För några veckor sedan mottog jag Eder räkning å ett års avgift för tidningen. Men sorgligt att säga så kan jag ej betala den nu, fastän det endast är $2. Det nu tilländalupna året har ej varit lyckosamt för mig i ekonomiskt avseende. Under sommaren rådde arbetsbrist, och på eftersommaren insjuknade två av våra barn i skarlakansfeber, och vi voro i karantän i fem veckor. Sedan insjuknade jag i tyfoidfeber och var på sjukhuset i fem veckor. Har nu varit ute i sju veckor men är ej stark nog att arbeta än, fast det nu är gott om arbete här. Då jag ej vill vara tidningen fjruta, får jag härmed bedja Eder hava godheten sända mig den på kredit omkring tre månaders tid. Efter den tiden tänker jag, att jag skall kunna betala den. Tidningen är bra och innehåller nu många levande saker. Får på samma gång tacka redaktionen för dess många gånger etachsamma arbete. Önskvärt vore, om tidningen kunde utvidgas till 12-sidig för att bättre kunna konkurrera med tidningarna från U. S. Hoppas att erhålla tidningen i fortsättningen, och skall jag, så snart det blir mig möjligt, insända min avgift."

På detta svarade vi skribenten i ett personligt brev, att vi i ett fall som hans gärna väntade. Vi beklaga, att så mycken sjukdom drabbat hans hem, men hoppas, att det skall bliva bättre i framtiden. Vår dröm har alltid varit att göra tidningen 12-sidig, men för detta fordras mer pengar, och det beror uteslutande på det understöd, vi få från allmänheten, om vi skola kunna förverkliga denna dröm. Nog borde svenskarna i Canada gynna sin egen tidning framför konkurrerande tidningar från ett annat land.—Red.

SPOTTADE PÅ BRÖDET OCH TRAMPADE I SMÖRBYTTORNA!

I anlända sverigetidningar läses följande sanygga kulturskildring:

Som bekant ha ett stort antal lantarbetsköpare börjat vräka sina arbetare, vilka dristat sig att kräva en någorlunda människoväsdig existens. En av tidningen Arbetets medarbetare skildrar den fruktansvärda syn, som mötte honom vid Hästad.

Där stod i decimeterdjup smörja ute på en gård två fattiga lantarbetares torftiga bohag, obtygt blottande den fattigdom, som rått i lantarbetarbostaden. I slängarna voro slaktbiter och skagin kruk-väster kastade om varandra, allt vått och förstört av nattens och dagens regn. Omkring bohagen gingo bedrövade lantarbetare och deras hustrur, ömkande dem som vräkningen drabbat och väntande på att nästa gång skulle turen kanske komma till dem. Vräkningen hade skett utan tillräcklig varsel. Utan att någon varit underrättad därom, anlände på fredagens eftermiddag landsfiskal Emmerts i Lund och landsfiskal Sjöberg i Kävlinge, varvid de två torpartamiljerna underrättades om, att de omedelbart skulle vräkas. Då skymningen inträdde, kom sedan ägaren till gården Hans Knutsson samt sex strejkbrytare, varvid vräkningen började. Det hela gick synnerligen vårdsamt, skänk och skåp flyttades ut, varvid stora delar av porslinet sönderslogs.

Strejkbrytarna spottade emellan i brödkorgarna och trampade i smörbyttorna. En av de vräkta visade Arbetets medarbetare brödkorgen och yttrade: "Det var allt bröd jag hade, men inte kan jag äta det nu, sedan strejkbrytare kastat sina på det." Mannen i fråga hade ingenting förtärt den dagen.

De brutala vräkningarna äro till sitt höpet otaliga. Enligt uppgift till Hoestyrelsen har endast en vräkning beviljats vid denna gård, men den gäller ingen av de nu vräkta.

Senare meddelas, att åtningsfore

(Forts. å sid. 7.)

"Excema I Ansiktet Fullkonligt Botat".

Miss Winifred Ernest, Box 46, Blockhouse, N. S. skriver: "Ända sedan jag var en liten flicka hade jag excema i ansigtet. Tidtals var mitt ansikte alldeles övertäckt av stora sår och jag försökte snart sagt alla de mediciner, som jag hört talas om, men utan resultat. Detta varade under tjugo års tid, tills jag en dag rådfrågade en läkare och denne rekommenderade Dr. Chase's Ointment. Efter att ha begagnat denna salva för några dagar började såren att läka och jag var snart fullkomligt befriad från denna sjukdom."

Dr. Chase's Ointment

60 cts. per ask hos alla handlare eller Edmanson, Bates & Co., Ltd., Toronto.

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Ovarje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika Svenska Rådgivaren

"Goda Råd"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit specielit för svenskar i Amerika, lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omfamnar alla för männer särdeles sjuka man, deras följder, förebyggande och hurs de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar även om Lifvets Hemligheter och borde läsas af hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era ungdomsår, eller systemet blifvit försvagadt genom utsvävningar i senare år, bör ni skrifva efter boken. Ni kan blifva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i försegladt omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

EN SÄKER PLATS FÖR DINA PANGAR.

Vi ha varit etablerade i 56 år och under denna tid ha vi byggt upp en sund bankaffär med 345 egna avdelningar i Canada från kust till kust.

Om du ej har ett sparbankskonto så kan du ej göra klokare än att placera dina penningar i vår närmaste avdelning. Det är där närhelst du önskar det.

Vi erbjuda er en fullt up-to-date och duglig bankbetjäning.

Små depositioner äro lika välkomna och behandlas på samma omsorgsfulla sätt som större depositioner.

Vi inbjuda er att avlägga ett besök i vårt närmaste avdelningskontor — vår bankföreståndare och personal skola med nöje stå till tjänst med råd och upplysningar.

AVDELNINGAR A

Logan & Sherbrook, Selkirk & Salter
Osborne & Corydon Ave. Main & Mountain
Main & Lansdowne. West Kildonan, 1815 Main St.
och 8 andra avdelningskontor i Winnipeg.

HUVUDKONTOR:
UNION BANK OF CANADA.
Main & William
WINNIPEG.

VANCOUVER ANNONSER

CENTRAL HOTEL
Största och populäraste skand. hotell.
Varmt och kalt vatten i varje rum.
42 Cordova St. E. Vancouver. B.C.

ENGBLOMS PENSIONAT
(Inneh. Mrs. E. Johnson)
767 Georgia St., East.
Enda Skand. boardinghus i East Vancouver. Billiga, goda rum och äkta svensk matlagning.
Tel.: Highland 797

THE CAMBIE ROOMS
Platsen där skandinaver stanna. Varma rum med varmt vatten för $2 i veckan och mer. Fria bad.
160 Cambie St., 2 block öster om C. P. stationen, Vancouver.

PRENUMERATIONER A
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
upptagas i Vancouver, B. C. av
S. BERGMAN,
251 Hastings St. E.
JOHN GREEN
205 Carroll St.

HOTEL RECO
Ägt och skött av svenskt folk.
120 utsides modärna rum och små våningar till moderata priser.
445 Gore Ave., Vancouver, B. C.
Nära Hastings St. E.

CAFE SWEDEN
Bästa svenska matställe i Vancouver.
Förstklassig svensk mat till billigaste pris.
319 MAIN ST. E. JOHNSON,
(Nära Hastings) Ägare.

Dr. S. Blumberger
Tysk och canadisk läkare och kirurg
139 Hastings St., E.
Vancouver.

Massage och sjukgymnastik
Enligt det världsberömda svenska systemet. Speciellt för astma, reumatiska åkommor, nervositet etc.
Billiga villkor för skandinaver. Talar svenska och norska.
AXEL SUNDSTEN,
Gymnastikdirektör.
Rum 205, 16 Hastings St. East
Vancouver.